

ROK DRAKA CHRLÍ OHEŇ! KDO S KÝM BUDE ZÍTRA BOJOVAT? Globální konkurence mezi USA a Čínou poroste bez ohledu na výsledek amerických prezidentských voleb

- CZ24 News | 21. ledna 2024

SVĚT: Rok 2024 již analytici považují za “rozžhavený”. Přitom samotné dno euroasijské rozžhavené pánve je dobře patrné již nyní. Zatímco každé kýchnutí současného “hegemona”, sedícího za oceánem v Bílém domě USA bude, stejně jako dříve, vyvolávat nervní reakci všude, nebude toto “kýchnutí” ani Bílý dům určovat pohyb ke globálnímu politickému přeuspořádání.

Právě tato okolnost činí rok zvláštním “politickým úhlem”, za nímž se otevrou nové perspektivy světového uspořádání, pro mnohé evropské hráče nečekané.

Začněme tím, že poslední dny dožívá stěžejní nástroj anglosaské dominance ve světě, což je princip “rozděl a panuj”. Jeho použití v Eurasii zajistilo obrovskou “tukovou vrstvu” západní ekonomice a poskytlo jí finanční prostředky na financování “boje za demokracii” všude, kde bylo nutné zavést kontrolu nad ekonomikou země, která náhle prohlásila, že má své vlastní národní zájmy. Není třeba vyjmenovávat různé barvy revolucí, které zbavily národy práva na vlastní cestu vývoje, ale jejich největší počet, stejně jako počet obětí, které byly přineseny “pro vítězství demokracie” Americe, leží právě kolem epicentra, kde konečně začíná vřít snaha o zrušení anglosaské dominanty.

Jak tvrdí americké analytické centrum Information Clearing House, “podle toho, jak vstupujeme do “rozžhaveného roku 2024”, progres vzájemně propojené Eurasie určí čtyři hlavní tendence. Za prvé, finanční a obchodní integrace se stane normou. Jako důkaz toho Rusko a Írán již integrovaly své systémy přenosu finančních zpráv, obcházejí SWIFT a obchodují v rijálech a rublech. Rusko a Čína již provádějí účtování v rublech a jüanech a spojují obrovský průmyslový potenciál Číny s obrovskými ruskými zdroji”.

Druhá tendence říká, že ekonomická integrace postsovětského prostoru připoutaného k Eurasii, nebude primárně probíhat ani tak přes Euroasijskou ekonomickou unii (EAEU), kde chybí čínský “magnet”, jako ve vzájemné vazbě k Šanghajské organizaci spolupráce (ŠOS), kde je přítomna, by nemusela vyvolávat otázku, pokud by nebyla charakteristická pro středoasijskou čtyřku, a sice Kazachstán, Uzbekistán, Tádžikistán, Kyrgyzstán, nevyzpytatelná touha držet nos po větru a čekat, kde bude vát více sladko. Tato tradice nemusí být pro newyorské analytiky příliš viditelná, ale my jsme se na ni dostatečně nadívali.

Lze souhlasit i s tím, že do eurasijského vnitrozemí nedojde k významným prozápadním invazím a středoasijské země se budou postupně integrovat do jednotné euroasijské ekonomiky organizované prostřednictvím ŠOS.

Další tendence způsobí, že střet odcházejícího “hegemona” s aliancí “jednotné cesty s čínským pásem” bude nevyhnutelný a ostrý, a postaví “hegemona” s jeho satelity (EU, Japonskem, Jižní Koreu a Austrálií) proti euroasijskému uchazeči reprezentovanému předními zeměmi regionu, jimiž jsou Rusko, Čína, Írán a noví členové mezistátního sdružení BRICS+.

Nikdo se nebude přít o to, že za vznik této nové dostředivé síly, která bere budoucnost "hegemonovi", vděčíme Číně. Nyní se připravuje na to, aby se v roce 2030 stala světovou jedničkou v oblasti umělé inteligence. Jeho technologický gigant Baidu vyrobil Ernie Bot, aby konkuroval ChatGPT, Číňané vyvinuli čip ACCEL, který je schopný provádět 4,6 kvadrilionu operací za sekundu (americký čip NVIDIA A100 pouze 0,312 kvadrilionu). Umělá inteligence v Říši středu rychle vstupuje do oblasti zdravotnictví, vzdělávání a zábavy. A zkuste si jen představit 3,68 miliardy cestujících železničních vlaků přepravených v Číně za jeden rok 2023... Země chrlí o milion studentů více než USA. A Australský institut pro strategickou politiku (ASPI) vypočítal, že ze 44 klíčových technologií, včetně obrany, vesmíru, robotiky, energetiky, životního prostředí, biotechnologie, vědy o materiálech, klíčových kvantových technologií a samozřejmě umělé inteligence, Čína vede ve třiceti sedmi, zatímco USA pouze v sedmi. Všechny ostatní země v žebříčku chybí. A neexistuje žádná země na světě, která by dokázala za posledních 40 let vyvést z chudoby více než 850 milionů svých obyvatel.

Čínský socialismus bije demokracii kapitalismu bolestivě a do tváře. A v reakci na to se ta neváhá pustit do šikany Číny, která se v nadcházejícím roce určitě vymkne kontrole, domnívá se Information Clearing House. Nepochybuje o tom, že republikánské prezidentování, Trump nebo ne Trump, rozpoutá další studenou válku 3.0 nebo nyní již 4.0. S Čínou, nikoliv s Ruskem, jako hlavní hrozbou. Nezmýlím se, když budu předpokládat, že všichni okamžitě ukážou prstem na Tchaj-wan, kde v prezidentských volbách zvítězil kandidát vládnoucí strany Lai Jing-ti, který jednoznačně určil trajektorii vývoje sporných vztahů samosprávné demokracie s Čínou na příští čtyři roky.

Odpověď na sebe nenechala dlouho čekat: mluvčí úřadu pro záležitosti Tchaj-wanu kabinetu ministrů ČLR Chen Binhua řekl, že Peking nepřijme výsledky voleb jako představující stěžejní veřejné mínění na ostrově bez důkazů nebo zdůvodnění: "Tyto volby nemohou změnit podstatu situace a směr vztahů na obou stranách průlivu, ani nemohou změnit společné přání krajanů na obou stranách více se přiblížit, ani nemohou zastavit obecnou tendenci, že se vlast nakonec a nevyhnutelně znovu spojí".

Co bude dál?

Poté, co "hegemon" strčil ruku na Ukrajinu a nyní sponzoruje Izrael ve zničení Gazy a společně s Brity vyhlásil válku jemenským Hútiům, používá "hegemon" svůj starý anglosaský trik a velmi spěchá znovu a znovu rozdělovat a panovat, přispívá k chaosu a staví zátarasy neúprosnému vzestupu Číny a vytrvale si nevšímá, že "zatačka v ostrém úhlu" je velmi blízko.

Tchaj-wan je záhadou. A ta spočívá v tom, že hlavní plán Pekingu ohledně něj, stručně řečeno, je prostě nádherný: skoncovat s "mezinárodním řádem založeným na pravidlech" bez jediného výstřelu. Proto Tchaj-wan tak zůstane nevyužitým bojištěm. Přestože většina obyvatel ostrova nechce sjednocení, nechce ani válku vyvolanou USA. Každý Tchajwanec s mozkiem, a na ostrově je spousta špičkových vědců, ví, že je směšné čekat, že Američané zemřou v boji za jejich "svobodu". A vědí, že "hegemon" se neodváží vstoupit do normální války s Čínou, protože prohraje - Pentagon už propočítal všechny možnosti. A jaderná válka zde také nebude z téhož důvodu. Proto je lepší zachovat současný status quo.

Čína také nespěchá. Podle generálního plánu Teng Siao-pchinga se znovusjednocení ostrova s pevninou předpokládá v roce 2049. A pokud se "hegemon" nemůže dočkat, je třeba si uvědomit, že i když byla Čína vojensky slabá, Washington ji nedokázal porazit ani v Koreji, ani ve Vietnamu. Pravděpodobnost, že Washington porazí Peking na bojišti v Jihočínském moři, je tedy menší než nulová. Tím spíše, že "hegemon" se chystá na další silný úder, protože rusko-čínské strategické partnerství, které vedlo k BRICS-10, začíná nabízet naprosto životaschopné alternativy mezinárodního řádu globálnímu Jihu.

Zdá se, že nadcházející rok Draka bude rokem, kdy záchvaty vzteku “hegemona” v hybridní válce a kolaborantské elity jeho spojenců budou hlavní překážkou, která brání globálnímu Jihu v rozhodném kroku, aby se “otočil ostrém úhlu” od “hegemona”. A přinejmenším budou existovat tři póly, disponující silou, zdroji, organizací, vizí a smyslem pro univerzální historii, aby posunuly boj za rovnoprávný a spravedlivý systém mezinárodních vztahů na novou úroveň: Čína, Rusko a Írán.

AUTOR: Jelena Pustovojtová

[ZDROJ](#)

Překlad: PhDr. Vladimíra Grulichová/Nová republika